

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΗΤΑΣ,
ΓΟΥΡΙΑΝ, ΑΒΙΒΟΝ & ΣΑΜΩΝΑΝ

(Ὡν ἡ μνήμη τῇ 15ῃ Νοεμβρίου)

Ἐποιήθη
ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος

* ϧβι' * 2010 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ
ΟΜΟΛΟΓΗΤΑΣ, ΓΟΥΡΙΑΝ, ΑΒΙΒΟΝ & ΣΑΜΩΝΑΝ

* * *

Μετά τό, Εὐλογητός, ὁ ψαλμός PMB'(142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
δούλός σου εἰμι.

εἶτα τό, Θεὸς Κύριος καὶ τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὁμολογήσαντες Τριάδος τὴν πίστιν, πρὸ τῶν τυράννων ἡξιώθητε
σύντρεις, τοῦ στέφους ἀγιότητος, καὶ δόξης τοῦ Θεοῦ· ὅθεν τοὺς
προστρέχοντας, τῇ ὑμῶν ἰκεσίᾳ, πάσης ἀπαλλάττετε, ἀσθενείας καὶ
νόσου, καὶ τὴν εἰρήνην δότε ταῖς ψυχαῖς, ὅπως τιμῶμεν, ὑμᾶς
τρισμακάριοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ἐν περιστάσεσι τελοῦντες τοῦ βίου, καὶ ἀσθενείαις περικείμενοι
πλείσταις, προστρέχομεν μακάριοι σεπτῶ ὑμῶν ναῶ, ἔνθα
ἀσπαζόμενοι, τὴν ἀγίαν εἰκόνα, χάριτας εὐρίσκομεν, καὶ γαλήνην τὴν
θεῖαν, τριάς Κυρίου Ὁμολογητῶν, τῆς Λευκωσίας, προστάται
χριστόδοτοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ
τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους, οὐκ
ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ, ἐκ
παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστιν διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλεται ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Τριάς Ὁμολογητῶν, πρεσβεύετε Τριάδι. Ἀ(θανάσιος)».

Ὡιδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τριάδα κηρύξαντες εὐθαρσῶς, θεότητα μόνην, καὶ ἀθλήσαντες εὐσθενῶς, Ὁμολογηταὶ ἡμῖν δοθῆναι, τῶν αἰτημάτων ταχεῖαν τὴν πλήρωσιν.

Τρεόντων πατήσαντες ἡδονάς, Χριστῷ ὁμοψύχως, προσηνέχθητε λογικαί, θυσίαι καὶ πάντων τῶν τιμώντων, τὰς ἰκεσίας προσδέχεσθε Ἅγιοι.

Ίασασθε νόσους τὰς ψυχικάς, καὶ νόσους σωμάτων, ὧ τριάς Ὁμολογητῶν, ὑγίειαν διδόντες δεομένοις, καὶ τὴν εἰρήνην Χριστοῦ ἀκατάβλητον.

Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε Μῆτερ τοῦ Ἰησοῦ, Ὅν μόνον Δεσπότην, ἡ τριάς Ὁμολογητῶν, ἐκήρυξε πάσῃ παρῳήσῃ, Αὐτὸν ἡμᾶς ἀγαπῆσαι ἀξίωσον.

Ὡιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Σαμωνᾶ θεοφόρε, τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι, ὅλος τὴν ψυχὴν πεφλεγμένος, οὐ κατενάρκησας, εἰς τὸ μαρτύριον, διὸ παράσχου εὐχαῖς σου, πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε, θείαν ἀγάπησιν.

Ὁλοψύχως Γουρία, ἀθλητικὸν φρόνημα, δείξας τὰς βασάνους ὑπέστης, διὰ τὸν Κύριον, Ὅν καθικέτευε, ὑπομονὴν ἡμῖν δοῦναι, ἐν ταῖς βίου θλίψεσι, καὶ γενναιότητα.

Μηδαμῶς ὑποκύψας, ταῖς ἀπειλαῖς Ἀβιβε, ἀλλ' ὡς ἄκμων θεῖος ἀντέστης, καὶ ἐμαρτύρησας, λαβὼν ὡς χάρισμα, τὴν ἐν εὐχαῖς παρῳήσιαν, ἣν δείξον τοῖς πόθῳ σε, καταγεραίρουσι.

Θεοτοκίον

Ὁ Υἱός σου Παρθένε, τῶν ἀθλητῶν πέφυκε, πόθος καὶ σκοπὸς καὶ γλυκύτης, δί' οὗ ἐνίκησαν, πικρίαν ἄμετρον, τῶν ἀπανθρώπων βασάνων, καὶ ἡμῶν γεγονάσι, πρότυπα πίστεως.

Διάσωσον, τριάς σεπτῶν Ὁμολογητῶν τοῦ Κυρίου, τοὺς σὲ τιμῶντας ἐκ βλάβης ἀπάσης καὶ θλίψεως, ἐξάγουσα τούτους δεινῶν, καὶ τοῦ βίου ποικίλων σκανδάλων.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Τριάδα σεπτὴν, καὶ θεῖαν ἐδοξάσατε, λαβόντες πολλήν, ἱκεσιῶν τὴν δύναμιν, ἣν νῦν ἐπιδείξασθε, τοῖς αἰτοῦσιν ταύτην ἐκ πίστεως, τριάς τῶν Ὁμολογητῶν, χριστιανῶν ὑπέρμαχοι.

Ὡιδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Λεοντίως ἠγώνισαι, ὥς ἐστὶν Γουρία ἡ θεία κληῖσίς σου, καὶ ἐχθρὸν μυρμηκολέοντα, καταργεῖς ἡμᾶς τὸν ἐκπειράζοντα.

Οἶα στάχυσ τεθέρισαι, Ἀβιβε κηρύξας Χριστοῦ θεότητα, καὶ πρεσβεύεις ὡς φιλάδελφος, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σου τὴν ἄθλησιν.

Γῆ καθάπερ πανεύφορος, Σαμωνᾶ ἐδείχθης τῷ μαρτυρίῳ σου, ἐκβλυστάνων τὰ ἰάματα, τοῖς ἐξαιτουμένοις τὰς πρεσβείας σου.

Θεοτοκίον

Ἡλιόμορφε Δέσποινα, φώτισον ψυχὴν μου κακῶς ὑπνώπτουσαν, καὶ ἐργάτην με ἀνάδειξον, τοῦ Εὐαγγελίου ἀνεπαίσχυντον.

Ὡιδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Τρίψωτε λαμπάς, τῶν Μαρτύρων σκότος δίωξον, ἀπὸ ψυχῶν τῶν ἀνυμνούντων σε, καὶ Κυρίου, τῷ φωτὶ ἡμᾶς κατάλαμψον.

Ὡς τῶν πρεσβειῶν, κεκτημένοι θεῖον χάρισμα, τὰ αἰτήματα προσδέξασθε πιστῶν, καὶ Τριάδι, ταῦτα Μάρτυρες προσάξατε.

Νοῦν ἡμῶν ναόν, τοῦ Κυρίου ἀναδείξατε, ἐν ᾧ τὴν μνήμην ἐγκαινίσατε Χριστοῦ, πικρίαν βίου, ἀφανίζουσιν μακάριοι.

Θεοτοκίον

Πόλεμον δεινόν, λογισμῶν Ἀγνὴ εἰρήνευσον, τῶν ἐκζητούντων τοὺς πιστοὺς καταβαλεῖν, ἢ Εἰρηνάρχην, Ἰησοῦν ὡς βρέφος τέξασα.

Ὡιδὴ Σ'. Τὴν δέησιν.

Ἐρωθέντος σου, ἐγκρατεία πρότερον καὶ ἀγάπη τοῦ Κυρίου Γουρία, περιχαρῶς, τὰς βασάνους ὑπέστης, δι' ὧν Αὐτῷ θαυμαστῶς συνεσταύρωσαι, ἡμῖν λιπῶν ὑπογραμμόν, ὑπομένειν τὰς θλίψεις καὶ σκάνδαλα.

Ἐπλήρωσας, γενναιόφρον Ἀβιβε, ἱερὰν διακονίαν Κυρίου, πυρὶ δοθεῖς, καὶ τὸ στέφος τῆς δόξης, ἀπολαβὼν ὡς μισθὸν πυρπολήσεως, διὸ τοῦ Πνεύματος τὸ πῦρ, ταῖς καρδίαις ἡμῶν τήρει ἄσβεστον.

Σφριγῶντί σοι, συμπλακεῖς ὁ δόλιος, Σαμωνᾶ ὥσπερ στρουθὸς κατεβλήθη, καὶ ὁ Χριστός, ὁ καλὸς ἀθλοθέτης, σὲ παραδείσῳ ἐδέξατο χαίροντα, ἐν ᾧ μνημόνευε ἡμῶν, πολεμούντων τὸν δόλιον δράκοντα.

Θεοτοκίον

Βοήθει μοι, Παναγία Δέσποινα, ἐν βυθῷ κατακειμένῳ πικρίας, ἐκ τῶν πολλῶν, συμπτωμάτων τοῦ βίου, καὶ μὴ ἑτέραν βοήθειαν ἔχοντι, εἰμὴ τὴν σὴν συναρωγὴν, ἣν ταχέως Κυρία φανέρωσον.

Διάσωσον, τριάς σεπτῶν Ὁμολογητῶν τοῦ Κυρίου, τοὺς σὲ τιμῶντας ἐκ βλάβης ἀπάσης καὶ θλίψεως, ἐξάγουσα τούτους δεινῶν, καὶ τοῦ βίου ποικίλων σκανδάλων.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τῷ σεπτῷ ὑμῶν οἴκῳ προστρέχοντες, αἰτημάτων προβάλλομεν πλήρωσιν, ὅτι πλήθει, καταβαλλόμεθα μακάριοι παθῶν, πολλὴν προξενούντων ταῖς ψυχαῖς, ἀδημονίαν χαλεπήν, ἀθυμίαν καὶ τάραχον· ὅθεν ὡς παρῶρησίαν, ἔχοντες ἀθλοφόροι, Γουρία, Ἀβιβε καὶ Σαμωνᾶ, τῷ Κυρίῳ πρεσβεύσατε.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εὐαγγέλιον,

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ι' 32-ια' 1)

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσεται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Δόξα Πατρί.

Ὁμολογητῶν σου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ.β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Τὴν Χριστοῦ θεότητα, καὶ τῆς Τριάδος τὴν πίστιν,
καθομολογήσαντες, πρὸ τυράννων Ἅγιοι συμμετέσχετε, τοῦ σταυροῦ
ἀθλήσαντες, ἐν πολλαῖς βασάνοις, καὶ λαβόντες στέφος ἄφθαρτον,
πιστῶν κατέστητε παρακλήτορες, τὰς νόσους ἐκδιώκοντες, καὶ τὰς
ἀσθενείας ἰώμενοι. Ὅθεν ὡς προστάτας, καὶ πρέσβεις δυνατοὺς πρὸς
τὸν Θεόν, ὑμᾶς τιμῶμεν ὦ Ἀβιβε, Σαμωνᾶ, Γουρία τε.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ
ἐκπορεύεται, Ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν καὶ
λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν βλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων
ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν
πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη
προστασία τῶν πιστῶν.

Ωιδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐν εἰρκτῇ κεκλεισμένον, τῶν παθῶν μου Γουρία διάσωσον, καὶ
φῶς τοῦ Ἰησοῦ μου, ψυχῇ μου καταπέμψαις, ὃ καὶ σὲ κατεφώτισεν,
ὅπως τηρῶν ἐντολάς, αὐτοῦ σωθῶ ὁ τάλας.

Ὑπομείνας χειρῶν σου, Σαμωνᾶ τὴν ἐξάρτησιν τὴν πολύωρον, νῦν ταύτας τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ ἡμῶν αἰτούντων, ὡς φιλάδελφος ἔπαρε, ἵνα τὰς νόσους ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἄρῃ.

Ἐκ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης, τῆς τεκούσης σε φίλτρον οὐ διεσχώρισεν, ἀλλὰ φλογὶ ἐνθέῳ, πυρὶ Ἀβιβε χαίρων, πρὸ αὐτῆς τετελείωσαι, καὶ τῶν πιστῶν τὰς εὐχάς, πληροῖς ἱερομάρτυς.

Θεοτοκίον

Τὴν σὴν σκέπην κατέχων, Παναμώμητε εὐδὶον καταφύγιον, στρουθὸς καθάπερ τρέχω, ὑπὸ τὰς πτέρυγας σου, καὶ εἰρήνης πληρούμενος, δοξολογῶ τὸν ἐκ σοῦ, ἀφράστως γεννηθέντα.

Ωιδὴ η'. Τὸν βασιλέα.

Ἔδεσσα ἔσχε, τὸν ἱερὸν ὑμῶν τάφον, ἰατρεῖον τῶν πολυτρόπων νόσων, ἡ δὲ Λευκωσία, πλουτεῖ λαμπρὸν σεμνεῖον.

Τριάδι θεία, συμπαρεστῶτες πρεσβείας, μὴ ἐλλίπητε Μάρτυρες προσφέρειν, ὑπὲρ τῶν τιμώντων, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην.

Ῥύσασθε πάντας, τοὺς προσιόντας ἐν πίστει, καὶ εἰκόνα ὑμῶν ἀσπαζομένους, ἐκ σκανδάλων βίου, καὶ πάσης ἀσθενείας.

Θεοτοκίον

Ἰασαι Μῆτερ, Χριστιανῶν πᾶσαν νόσον, ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα τῶν ἀνθρώπων, καὶ αὐτοῦ τὴν δόξαν, μεγαλυνόντων πίστει.

Ωιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἀνάγκης πάσης ῥύου, Σαμωνᾶ τρισμάκαρ, τοὺς σὲ τιμῶντας καὶ πρέσβυν προβάλλοντας, πρὸς τὸν Δεσπότην, Οὐ θεῖον, πῦρ σε κατέφλεξε.

Δαιμόνων μισανθρώπων, φύλαττε Γουρία, τοὺς φιλαγίως τιμῶντας τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν υἰεῖαν, παράσχου, τοῖς νόσοις πάσχουσιν.

Ἰέρευσας ἀξίως, Ἀβιβε τρισμάκαρ, καὶ τῷ Θεῷ ὀλικῶς ἀνατέθεισαι, Οὗ τὴν ἀγάπην καρδίαις, ἡμῶν ἐμφύτευσον.

Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε Παρθένε, τὴν σεπτὴν τριάδα, τῶν ἐν Ἐδέσσει Μαρτύρων παράλαβε, συμπρεσβευτὰς πρὸς Δεσπότην, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

εἶτα ἐπιψάλλομεν τό,

Ἀξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξωτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

καὶ τὰ ἐξῆς Μεγαλυνάρια

Τρίπλοκος χορεία ἀθλητική, Ἀβιβος ὁ θεῖος, καὶ Γουρίας σὺν Σαμωνᾷ, ὥφθησαν τῷ κόσμῳ, ὁμολογίας χάριν, καὶ πειρασμῶν τὴν λύσιν, ἡμῖν βραβεύοντες.

Τῆς Τριάδος Μάρτυρες θαυμαστοί, ἀσκητὰ Γουρία, καὶ χρυσόψυχε Σαμωνᾷ, ἅμα τῷ Ἀβίβῳ, πρεσβεύσατε Κυρίῳ, καὶ τὰς ἡμῶν δεήσεις, ταχὺ πληρώσατε.

Ὁ ἐν Λευκασίᾳ θεῖος ναός, τριάς Ἀθλοφόρων, τὴν εἰκόνα ὑμῶν πλουτῶν, ἱατρειὸν πέλει, τοῖς πίστει προσιοῦσι, καὶ αἰτουμένοις πόθῳ, νόσων τὴν ἴασιν.

Ἀπὸ περιστάσεων χαλεπῶν, Νῆσον τῶν Ἀγίων, ὦ τριάς Ὁμολογητῶν, σκέπετε διδόντες, αὐτῇ ἐλευθερίαν, πιστῶς ὀρθοδοξοῦσαν, καὶ εἰρηνεύουσιν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια.

Ἦχος β. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μνήματι κατάκειμαι πικρῶ, πάσης ἀθυμίας καὶ ἄχθους, περιβαλλόμενος, ὥσπερ πάλαι ἔκειτο, ἐγκεκλεισμένη γυνή, καὶ βοῶ ἀναγάγετε, καθάπερ ἐκείνην, ταῖς ὑμῶν πρὸς Κύριον, ἱκετηρίαις φωναῖς· ἵνα μεγαλύνω τὴν δόξαν, ἣν ἐν Παραδείσῳ πλουτεῖτε, Ὁμολογητῶν τριάς ἡ ἑνδοξος.

Ἐχοντες πολλὴν πρὸς τὸν Θεόν, τὴν ὑπὲρ πιστῶν παρρησίαν, Ἅγιοι Μάρτυρες, Τοῦτον ἱκετεύσατε, ὄντες φιλάδελφοι, ὅπως πᾶσαν ἀσθένειαν, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀπελάσῃ πόρρωθεν, καὶ ἐνοικῆσῃ ἡμῖν, Πνεύματος ἁγίου ἡ χάρις, καὶ τοῦ Παραδείσου πολῖται, Ὁμολογηταὶ σεπτοὶ γενώμεθα.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδά μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

Ὁμολογητῶν τριάς ἡ μακαρία,
Μνήσθητε ἡμῶν πρεσβεύοντες Τριάδι.